

Arrest

nr. 50 858 van 8 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VERAELPEN, die loco advocaat V. JOREZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 juli 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 15 juni 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Jaffna. U zou al verschillende jaren met uw ouders in de streek rond Vavuniya wonen. Eén van uw broers woont in Colombo. Wegens uw slechte gezondheid zou u geregeld naar Colombo zijn gereisd voor medische onderzoeken. In 2004, 2008 en 2009 verbleef u steeds gedurende drie maanden in Colombo; de andere bezoeken waren van kortere duur. Om uw reizen tussen Vavuniya en Colombo te vergemakkelijken liet u een identiteitskaart aanmaken waaruit bleek dat u in Colombo woonde. Wegens uw Tamil-afkomst zou u echter geregeld opgepakt zijn en dit zowel in Vavuniya als in Colombo. Meestal werd u maar enkele uren opgesloten. Eénmaal zou u twee dagen opgesloten zijn. In mei 2008 was u in

de winkel van uw broer te Colombo aan het werk, toen iemand voor de winkel neergeschoten werd. De politie zou u kort ondervraagd hebben, waarna de "EPDP" (Eelam People's Democratic Party) de zaak overnam. Ze wilden u voor ondervraging meenemen naar hun kamp, maar u wist hieraan te ontsnappen. U beloofde de volgende dag naar hun kamp te gaan, maar u zou in plaats hiervan teruggekeerd zijn naar uw huis in Vavuniya. U zou vernomen hebben dat de "EPDP" naar u op zoek was. In het dorp zou uw vader geconfronteerd zijn met afpersers die behoorden tot verschillende Tamilgroeperingen. Hij diende 200.000 roepies te betalen, anders zou u ontvoerd worden. Uw vader zou enkel de helft hebben kunnen betalen. Daar u zich nergens meer veilig voelde, zou u in mei 2009 besloten hebben om het land te verlaten. Met behulp van uw eigen paspoort zou u naar Senegal gevlogen hebben. Daarna zou uw agent uw verdere reis geregeld hebben door u in een onbekend land op een vliegtuig richting België te zetten. U wist niet met welke documenten u gereisd heeft, maar u erkende dat uw foto voorkomt op een Indisch paspoort bij u aangetroffen door de beveiliging van de luchthaven in Zaventem. Op 12 juli 2009 diende u hier een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van deze asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw oude identiteitskaart uit Jaffna en uw nieuwe uit Colombo, uw geboorteakte en een vertaling. Na uw gehoor stuurde u een brief van een parlementslid op en een brief van uw vader geattesteerd door de Grama Niladhari.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U wist immers niet aannemelijk te maken tot voor recent in Sri Lanka verbleven te hebben, wat logischerwijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Zo beweerde u dat tussen 1996 en 2009 uw vast adres Pandarikulam in Vavuniya was (gehoorverslag CGVS p. 2). U beweerde initieel dat u gedurende deze periode **tweemaal drie maanden in Colombo woonde** (in 2004 en 2009). Daarnaast zou u Colombo in die periode nog geregeld bezocht hebben, maar u zou daar dan nooit langer dan een week verbleven hebben (gehoorverslag CGVS p. 2). Even later verklaarde u echter dat u **in 2008 nog eens drie maanden in Colombo verbleef** (gehoorverslag CGVS p. 3). Daar u eerder, herhaaldelijk duidelijk beweerde slechts twee periodes van drie maanden in Colombo gewoond te hebben, werd u gevraagd waarom u deze derde periode niet eerder vermeldde (gehoorverslag CGVS p. 3). Uw verklaring dat u zich eerder vergiste is onafdoende, temeer daar de periode van uw verblijf in Colombo in 2008 zo essentieel blijkt te zijn in uw asielrelaas. Voorts verklaarde u geregeld op en neer gereisd te hebben tussen Vavuniya en Colombo, soms gebruikte u de trein, soms de bus (gehoorverslag CGVS p. 6). U verklaarde dat het de **laatste jaren steeds mogelijk was** om vanuit het treinstation van Vavuniya een trein naar Colombo en omgekeerd te nemen (gehoorverslag CGVS p. 6). Echter, uit openbare bronnen blijkt dat er o.a. in **februari 2008 geen treinvervoer mogelijk was tussen Vavuniya en Colombo**. Hiervan werd een kopie aan het administratieve dossier gevoegd. Daar u beweerde wegens uw medische problemen geregeld op en neer tussen Vavuniya en Colombo te moeten reizen, is het ongeloofwaardig dat u geen weet zou hebben van deze reisbeperkingen. U beweerde zelfs dat u in februari 2008 naar Colombo reisde, maar de enige reden waarom u toen de bus nam was omdat uw vader meereisde, niet omdat het toen onmogelijk was om de trein te nemen (gehoorverslag CGVS p. 8). Er werd u gevraagd naar **voorbeelden van recente "cordon and search operations"** in de streek van Vavuniya, temeer daar u beweerde hiervan in 2007 zelf het slachtoffer geweest te zijn (gehoorverslag CGVS p. 7). Initieel verklaarde u geen enkel detail van zulk een operatie te kennen, maar nadat er u op gewezen werd dat u als winkelier toch met mensen sprak, haalde u plots wel een voorbeeld aan van een dergelijke operatie. Toen u echter naar details gevraagd werd (zoals de namen van verdwenen mensen), gaf u aan niet te kunnen antwoorden (gehoorverslag CGVS p. 7). Deze vaststelling geeft dan ook de indruk dat u dit voorval ter plekke verzon, temeer daar u geen voorbeelden van andere operaties kon geven ondanks uw bewering dat deze zeer vaak gebeurden. Voorts beweerde u dat er een **avondklok werd ingesteld in uw regio**. Gevraagd naar details bleef u weer vaag en stelde u dat het afhing van de problemen (gehoorverslag CGVS p. 7). Daar een avondklok directe invloed heeft op het dagdagelijkse leven (zoals bv. de toevoer van goederen die u in uw winkel kon verkopen), zou u hier toch meer van moeten weten. Voorts werd u gevraagd of u enkele **concrete gebeurtenissen die zich afspeelden in de regio van Vavuniya toen u daar nog verbleef** kon beschrijven. U kon twee voorbeelden noemen, waarvan u weer weinig details kende (zoals de conclusies van een mogelijk onderzoek naar lijken van onbekenden in uw dorp) (gehoorverslag CGVS p. 8). Gezien deze vaststelling en het feit dat u niet meer gebeurtenissen wist op te sommen, kan

worden vermoed dat u deze twee gebeurtenissen als antwoord had voorbereid. U wist dus niet aannemelijk te maken de laatste jaren nog in Vavuniya gewoond te hebben.

Daar u tevens verklaarde in 2008 en 2009 telkens drie maanden in Colombo gewoond te hebben, werd u wederom gevraagd om enkele gebeurtenissen te beschrijven die zich in die periodes afspeelden. U kon echter **geen enkel voorbeeld** aanhalen (gehoorverslag CGVS p. 8). Volgens uw verklaringen waren er in de periodes **in 2008 en 2009 toen u in Wellawatte, Colombo verbleef, geen “cordon and search operations”** (gehoorverslag CGVS p. 8). Uit openbare bronnen blijkt echter dat er in Wellawatte, Colombo **geregeld dergelijke operaties georganiseerd** werden, ook in de periode dat u er verbleef. Van deze informatie werd een kopie aan het administratieve dossier gevoegd. Ook kende u **geen enkel voorbeeld van een aanslag die plaatsvond in Colombo**, gedurende de periodes dat u er verbleef (gehoorverslag CGVS p. 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in **maart 2008 een bom ontplofte in Wellawatte, op de Galle road, dezelfde straat waar u volgens uw verklaringen op dat ogenblik in de winkel van uw broer werkte** (gehoorverslag CGVS p. 3). Dat u dit niet kon vermelden, bevestigt het vermoeden dat u op dat ogenblik niet in die regio woonde, ondanks uw verklaringen. Deze vaststellingen doen dan ook twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente verblijf in Colombo, waardoor uw ingeroepen vrees voor vervolging wordt afgebroken. Het vermoeden bestaat dan ook dat u eerder dan u zelf beweerde Sri Lanka verliet, en dit om andere redenen dan u voor de Belgische autoriteiten verklaarde.

Het ongeloofwaardige van uw vrees voor vervolging blijkt ook uit volgende vaststellingen. Zo bestaan er duidelijke tegenstrijdigheden in verband met uw detenties. Voor het CGVS verklaarde u **verschillende keren voor verschillende uren opgepakt** te zijn, maar u zou **slechts éénmaal langer dan 24 uren opgesloten** gezeten hebben, **nl. gedurende twee dagen in juni 2007 in Vavuniya** (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). Tevens verklaarde u eerst dat uw **allerlaatste detentie in Sri Lanka in het midden van 2008** plaatsvond om bij de volgende vraag plots te beweren dat u voor het **laatst in december 2008 gearresteerd** werd (gehoorverslag CGVS p. 9). Hier staat tegenover dat uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken volledig anders waren. U beweerde er immers in **2006 gedurende één dag opgesloten gezeten te hebben in Vavuniya** en in **augustus 2007 zou u twee dagen opgesloten zijn in Colombo** (zie vragenlijst DVZ 2-3). U verduidelikte zelfs in welk politiebureau u was opgesloten. Bij confrontatie hiermee kon u enkel beweren dat u waarschijnlijk een fout gemaakt zal hebben, wat merkwaardig is gezien het toch ingrijpende gebeurtenissen betreft. Tevens beweerde u voor DVZ dat u in **januari 2009 nog gearresteerd** werd, terwijl u voor het CGVS had verklaard dat uw **laatste arrestatie in december 2008** plaatsvond. Hiermee geconfronteerd tijdens uw gehoor op het CGVS **beweerde u dat u nooit december 2008 gezegd** zou hebben; u zou ook op het CGVS januari 2009 verklaard hebben (gehoorverslag CGVS p. 9). Daar dit duidelijk niet strookt met het gehoorverslag, verklaarde u maar het allemaal niet meer te weten. Hoewel het gehoor afgenomen door de DVZ enkel een verkennend gesprek vormt, mag toch verwacht worden dat u ook daar correcte verklaringen over de kern van uw asielrelaas aflegt. De tegenstrijdigheden tussen uw beide verklaringen zijn echter dusdanig opvallend dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan uw beweerde problemen met de autoriteiten. Voorts beweerde u dat de “EPDP” u na mei 2008 nog zou zoeken in Wellawatte, Colombo (gehoorverslag CGVS p. 10). Dat de “EPDP” u zocht hinderde u blijkbaar niet om in juli 2008 uw verblijf in Wellawatte bij de politie te registreren (gehoorverslag CGVS p. 11). Uw verklaring dat de “EPDP” en de politie niet zouden samenwerken is bevreemdend, zoals u immers zelf beweerde was bij het onderzoek naar de moord voor uw winkel zowel de politie als de “EPDP” betrokken. Het lijkt dan ook logisch dat ze elkaar op de hoogte zouden houden over verdachten. Dit breekt uw vrees voor de “EPDP” af.

Gezien wat voorafgaat kan geen geloof worden gehecht aan uw actuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verder blijkt uit objectieve informatie die aan het administratieve dossier werd gevoegd dat er sinds medio mei 2009 een einde gekomen is aan het interne gewapende conflict in bepaalde delen van het noorden van Sri Lanka. Actueel is er voor heel Sri Lanka geen sprake van een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet. Weliswaar zijn er in het oosten en noorden van Sri Lanka nog diverse ernstige problemen voor Tamils, doch dit geldt in veel mindere mate voor de hoofdstad Colombo, waar zich overigens nooit een intern gewapend conflict heeft voorgedaan. Uit bijgevoegde informatie blijkt dat de situatie in Colombo sinds het najaar van 2009 in gunstige zin geëvolueerd is. Zo blijkt dat er minder checkpoints en zoekacties zijn, en hoewel het systematisch lastigvallen van Tamils niet verdwenen is, blijkt toch dat dit verminderd is en zijn er minder arrestaties. Ook het aantal verdwijningen is gedaald. Verder blijkt dat het voornamelijk Tamils zijn die niet administratief in orde zijn met hun NIC en registratie, en dus niet gekend zijn bij de politie, te maken kunnen hebben met problemen. Tamils die autochtoon uit Colombo afkomstig zijn of er

al van voor 2002 zijn geregistreerd lopen minder risico op discriminatie. U stelt weliswaar geboren te zijn in Jaffna, maar uit uw diverse verklaringen en documenten blijkt u geregistreerd te zijn geweest in Colombo. Gezien u niet aannemelijk maakte de laatste jaren permanent in het noorden van Sri Lanka te hebben gewoond kan worden vermoed dat u al langer en permanent dan u zelf beweerde in Colombo verbleef. Uit de bijgevoegde informatie blijkt verder dat de autoriteiten in de eerste plaats geïnteresseerd zijn in Tamils die verdacht worden van terroristische activiteiten. Tamils uit het noorden en oosten die uit het buitenland terugkeren zullen op de luchthaven ondervraagd worden. Diegenen die door de autoriteiten gezocht werden middels een arrestatiebevel of die verdacht worden van banden met de LTTE riskeren arrestatie. U maakte uw verdenking van banden met LTTE door de autoriteiten niet aannemelijk. U blijkt geregistreerd woonachtig te zijn geweest in Colombo, u bent in het bezit van een identiteitskaart met een adres in Colombo, en u beschikt ook over een opvangnetwerk in Colombo, waar uw broer nog steeds woont. Uit de bijgevoegde informatie blijkt nog dat "modale" Tamils die eerder geregistreerd in Colombo verbleven, en die in het bezit zijn van een identiteitskaart in staat worden geacht zich opnieuw in Colombo te laten registreren. Gezien u onvoldoende elementen aanbracht die wijzen op een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag in een positieve zin kunnen doen ombuigen. De kopie van uw identiteitskaart uit Jaffna is onleesbaar. Volgens uw verklaringen heeft u het origineel niet meer. Uw identiteitskaart uit Colombo wijst er op dat u geregistreerd staat als inwoner van Colombo. Uw geboorteakte en de vertaling hiervan vormen enkel bewijsstukken in verband met uw identiteit. Na uw gehoor stuurde u nog twee documenten op. Het gaat hier steeds om kopies zodat de authenticiteit ervan niet gegarandeerd kan worden. De brief van het parlementslid werd voorts in zeer slecht Engels opgesteld, wat de authenticiteit ervan verder ondermijnt. Wat er ook van zij, het gaat hier duidelijk om attesten met een gesolliciteerde inhoud, die weinig bewijswaarde toevoegen aan uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen erkenning als vluchteling en meent aldus zelf dat hij geen persoonlijke vervolging aantoonde omwille van één van de vervolgingsgronden in de vluchtelingenconventie te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Hij beroept zich wel op de "*schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet*".

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Hij legt de fotokopie voor van een oude identiteitskaart uitgereikt te Jaffna, een fotokopie van een nieuwe identiteitskaart in januari 2007 uitgereikt te Colombo en een gekopieerde geboorteakte. Aangezien verzoeker geen originele documenten met foto neerlegt, zijn deze stukken geen sluitend bewijs van identiteit, enkel kan afgeleid worden dat verzoeker geen problemen heeft om fotokopieën van Sri Lankaanse identiteitsdocumenten voor te leggen en het dan ook niet aannemelijk is dat hij nalaat originele documenten aan te brengen. Dit klemde te meer nu verzoeker verklaarde Sri Lanka te hebben verlaten met zijn eigen paspoort voorzien van een visum naar Senegal. Zijn paspoort zou afgenomen zijn in Senegal door een mensensmokkelaar en hij beweert zijn reis naar Europa illegaal verder te hebben gezet. Daargelaten dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij illegaal diende te reizen nu hij een geldig paspoort had wordt de

waarachtigheid van verzoekers reisweg verder ondermijnd doordat hij geen enkel begin van bewijs van zijn reisweg kan voorleggen en op het vliegtuig dat verzoeker naar België bracht een Indiaas paspoort werd gevonden met de foto van verzoeker. Verzoeker erkende dat het paspoort zijn foto draagt maar zijn bewering dat hij het stuk nooit in handen had kan niet overtuigen gezien de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles op internationale vluchten als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Overigens ziet de Raad niet in waarom smokkelaars in Dakar een vals paspoort op het vliegtuig zouden leggen en het niet in handen zouden geven van verzoeker. Verzoekers verklaringen over dit paspoort met zijn foto komen dan ook bedrieglijk voor. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat aangezien enerzijds de Raad geen geloof hecht aan fotokopieën van Sri Lankaanse identiteitsdocumenten die gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135) en anderzijds geen melding werd gemaakt dat het Indiase paspoort met verzoekers foto vals is, verzoeker in het bezit is van een geldig Indiaas paspoort en hij aldus de Indiase nationaliteit heeft. Ter terechtzitting wenste verzoeker hieromtrent geen nadere verklaringen te geven.

3.2. In zoverre verzoeker toch volhoudt uit Sri Lanka afkomstig te zijn blijkt uit wat volgt dat verzoekers beweringen lichtzinnig en niet onderbouwd zijn. Verzoeker stelt omwille van zijn Tamil-afkomst verschillende malen te zijn gearresteerd door de Sri Lankaanse politiediensten en bovendien gezocht te worden door de Eelam People's Democratic Party (EPDP) en andere Tamilgroeperingen in Jaffna. Verzoekers verregaande onwetendheid over Jaffna tijdens de laatste jaren van zijn voorgehouden verblijf aldaar kan niet wijzen op een band met dit deel van Sri Lanka. De CGVS heeft terecht doorgevraagd over algemene feiten uit zijn directe omgeving. Hieruit blijkt verzoekers gehele onbekendheid met het treinverkeer tussen Vavuniya en Colombo en waren zijn verklaringen strijdig met de objectieve informatie in het administratieve dossier die verzoeker niet betwist. Verzoeker kon bovendien, naast twee nietszeggende voorbeelden, geen enkele concrete gebeurtenis in de regio van Vavuniya beschrijven in de periode dat hij er beweerde te verblijven, noch recente 'cordon and search operations' beschrijven of de gevolgen van de avondklok duiden. De fotokopie van zijn identiteitskaart uit Jaffna is onleesbaar en de kopie van de geboorteakte (zonder foto) stelt enkel dat verzoeker in Jaffna werd geboren. Aldus blijkt noch uit zijn verklaringen, noch uit zijn documenten een verblijf, laat staan een band met Jaffna.

3.3. Tevens dient te worden vastgesteld dat verzoekers bekendheid met Wellawatte, Colombo te wensen overlaat zodat zijn beweerde verblijf in de hoofdstad evenmin kan overtuigen. Het is immers niet aanvaardbaar dat verzoeker onbekend is met de 'cordon and search operations' in 2008-2009 in zijn eigen buurt, Wellawatte (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), noch wist van aanslagen in Colombo in de periodes dat hij er verbleef, onder meer van een bomontploffing in maart 2008 in Wellawatte in de straat waar de apotheek van verzoekers broer waar hij meehielp, gevestigd lag (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). In zoverre verzoeker uit Sri Lanka komt, quod non, kan aldus niet worden aangenomen dat verzoeker er verbleef in de jaren vóór 2009.

3.4. De geloofwaardigheid van verzoekers problemen met politiediensten, de EPDP en Tamilgroeperingen in Jaffna wordt door bovenstaande vaststellingen volledig ondergraven, te meer nu verzoeker geen begin van bewijs van de incidenten voorlegt. Betreffende de verscheidene arrestaties legde verzoeker tevens tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip, het aantal en de duur van zijn arrestaties bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS. Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen de waarachtigheid van de verschillende detenties en dus ook van verzoekers problemen met de politiediensten omwille van zijn Tamil-afkomst.

3.5. Verzoeker meent *"dat hij, in geval van (gedwongen) terugkeer naar Sri Lanka zou worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke en vernederende behandeling [vernederende behandeling] of bestraffing in de zin van artikel 3 EVRM"*. In zoverre artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3.6. Verzoeker beweert dat hij herhaaldelijk geregistreerd werd in Colombo en voor het laatst in september 2008. Hij toont een kopie van een identiteitskaart uitgereikt te Colombo in januari 2007. Het Cedoca-antwoorddocument toegevoegd aan het administratieve dossier betreft Tamils die geviséerd worden omdat ze hun identiteit niet kunnen aantonen en evenmin geregistreerd zijn in Colombo. Verzoeker werd echter geregistreerd in Colombo en voldoet niet aan het profiel waarvan sprake is in het antwoorddocument te meer nu niet werd aannemelijk gemaakt dat hij geviséerd werd door de politiediensten en zijn verblijf in Sri Lanka voor zijn komst naar België hoe dan ook niet kan overtuigen. Uit het antwoorddocument blijkt dat *“Er kan aangenomen worden dat een persoon die reeds bij een eerder verblijf in Colombo is geregistreerd en zich dus destijds bij de autoriteiten in regel heeft gesteld in beginsel in staat moet geacht worden om zich zonder al te aanzienlijke problemen opnieuw te registreren”*. In zoverre verzoeker Sri Lankaan is, maakt hij niet aannemelijk dat het voor hem onmogelijk zou zijn om zich bij zijn terugkeer naar Colombo, zelfs na zijn langdurig verblijf in België, opnieuw te laten registreren. Het volstaat niet in het verzoekschrift te verwijzen naar algemene rapporten en artikelen om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet heeft. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De Raad erkent dat, zoals verzoeker aanhaalt, Tamils afkomstig uit het noorden in het verleden verontrust konden worden in Colombo, maar stelt vast dat noch uit de objectieve informatie uit het administratieve dossier, noch uit stukken die door verzoeker werden neergelegd blijkt dat de discriminatie voor Tamils die in het verleden in Colombo werden geregistreerd en in het bezit zijn van een identiteitskaart uitgereikt te Colombo, voldoende zwaarwichtig is om te worden gelijkgesteld met een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Het Cedoca-onderzoek wijst er dan ook op dat *“Stellen dat er sprake is van vervolging gaat echter te ver”* (zie antwoorddocument CEDOCA cl2010-005w, p.7).

3.7. Tot slot kan worden herhaald dat daargelaten verzoeker niet aantoont geboren te zijn in Jaffna, hij er niet in slaagt een recent verblijf in het noorden van Sri Lanka aan te tonen. Bijgevolg maakt hij dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in (het noorden en oosten van) Sri Lanka. Immers de Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voor zover de afweging dient te gebeuren ten aanzien van Colombo blijkt uit de door verzoeker neergelegde verslagen en artikelen dat in Sri Lanka de mensenrechten niet steeds worden gerespecteerd door de overheid, maar geenszins dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in volkenrechtelijke zin nu op grond van de bepalingen van internationaal humanitair recht met name het tweede aanvullende protocol bij de Geneefse verdragen (Protocol II) van 12 augustus 1949 en gemeenschappelijk artikel 3 bij de Geneefse verdragen moet geconcludeerd worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel in staat zijn op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens gewapende groepen met gelijkaardige karakteristieken of jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. De gewapende confrontatie moet langdurig zijn en een minimumniveau aan intensiteit bereiken en de partijen in het conflict moeten een minimumniveau van organisatie bezitten. Dat is thans in Sri Lanka, laat staan in Colombo, niet het geval.

3.8. Wat de brieven van het parlamentslid en van verzoekers vader betreft, wijst de Raad erop dat hij geen geloof hecht aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien werd de brief van het parlamentslid in slecht Engels opgesteld en vertonen beide stukken een duidelijk gesolliciteerd karakter, wat de waarachtigheid des te meer ondermijnt. Ten slotte dient te worden herhaald dat verzoeker in het bezit was van een Indiaas paspoort waarvan de authenticiteit niet werd betwist zodat hij niet aantoont van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Verzoeker toont bovendien niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK